אמות מידה לקביעת תשלום חודשי לחייב

גרסת יוני 2026

אמות מידה לקביעת תשלום חודשי לחייב

תוכן עניינים

א. רקע ומטרת הנוהל 3
ב. המסגרת הנורמטיבית 4
ג. עקרונות מנחים לקביעת גובה התשלומים 4
ד. המודל לחישוב התשלום החודשי שיוטל על החייב לטובת קופת הנשייה 7
- ❖ נוסחת החישוב 7
- ❖ הקדמה 8
- ❖ הכנסות והוצאות של התא המשפחתי 9

ה. התשלום החודשי של החייב 11
- ❖ חישוב התשלום החודשי בהתחשב בהכנסות בן הזוג: 11
- ❖ חישוב התשלום החודשי בהתחשב בזכאים למזונות 11
- ❖ הוצאות מגורים 12
- ❖ אופן קביעת התשלום החודשי 12

ו. נספח א- הסכום הבסיסי לקביעת תשלום חודשי 14
ז. נספח ב- דוגמה לחישוב תשלום חודשי 15

הממונה על הליך חדלות הפירעון
תאריך: 12.05.20205
תאריך עדכון: 17.06.2026
מספר נוהל: 13 מספר מהדורה: 7
אחראי נוהל: עו"ד הילה גולברי בר - און

אמות מידה לקביעת תשלום חודשי לחייב

א. רקע ומטרת הנוהל

1. סעיף 156(א) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 (להלן: "**החוק**") הסמיך את הממונה לקבוע עם מתן הצו לפתיחת הליכים את "דמי המחיה כהגדרתם בסעיף 160 שיוקצו ליחיד מעת לעת בתקופת הביניים, מהכנסתו מעבודה או מכל מקור אחר". לחלופין, רשאי הממונה בהתאם להוראות סעיף 156(ב) לחוק, לקבוע כי הכנסתו של היחיד מעבודה או מכל מקור אחר לא תהיה חלק מנכסי קופת הנשייה. במקרה זה, החייב יותיר בידיו את דמי המחיה ויעביר לנאמן "את היתרה בתשלומים עתיים באופן שיורה הממונה".
2. מדיניות הממונה היא לפעול בהתאם לחלופה הקיימת בסעיף 156(ב) לחוק ולהותיר בידי היחיד (להלן: "**החייב**") את הכנסתו. החייב יידרש להעביר מתוך הכנסתו סכומים עתיים לקופת הנשייה במהלך תקופת הביניים ועד מתן הצו לשיקום כלכלי.
3. במסגרת הצו לשיקום כלכלי יקבע בית המשפט תכנית לפירעון חובותיו של החייב. תכנית הפירעון תכלול, בין היתר, חובת תשלומים המבוססת על כושר ההשתכרות של החייב, בהתאם לסעיף 162 לחוק. תכנית הפירעון תיקבע, לאחר הגשת הצעת הממונה לתכנית לשיקומו הכלכלי של החייב ולאחר שבית המשפט קיים דיון בהצעת הממונה, לרבות בנוגע לגובה התשלומים ותקופת התשלומים שיוטלו על החייב.
4. מטרת מסמך זה להבהיר את האופן שבו יקבע הממונה את חישוב התשלומים העתיים (להלן: "**תשלומים חודשיים**") שעל החייב לשלם בתקופת הביניים ועד מתן הצו לשיקום כלכלי. כמו כן, אמות מידה אלה ישמשו את הממונה בבואו להמליץ על גובה התשלומים שיוטלו על החייב בהצעת הממונה לצו לשיקום כלכלי לפי סעיף 154(ב)(2) לחוק בשינויים המחויבים.

ב. המסגרת הנורמטיבית

5. קביעת גובה התשלומים החודשיים על ידי הממונה לתקופת הביניים ועל ידי בית המשפט לתקופה שלאחר מתן הצו לשיקום כלכלי, תעשה על בסיס "דמי המחיה" של החייב. המונח "דמי מחיה" מוגדר בסעיף 160 לחוק כדלקמן:
"הסכום הדרוש ליחיד ולמי שפרנסתם עליו להוצאות המחיה הבסיסיות לשם מחיה בכבוד, ובהתחשב בהכנסתו של בן זוגו ושל ילדיו שפרנסתם עליו; דמי המחיה יחושבו על בסיס כללי המחיה בכבוד שקבע השר לפי סעיף 162(ב) והתאמתן לנסיבותיו האישיות של היחיד".
6. המטרה בקביעת כללים לחישוב דמי המחיה היא ליצור אחידות ושוויון בין החייבים השונים תוך התאמתם לנסיבותיו האישיות של החייב. החוק אינו נותן הגדרה ממצה למונח "דמי מחיה" וקביעתם של כללי המחיה בכבוד נותר בידי שר המשפטים באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת (להלן: "**ועדת החוקה**") בהתאם להוראת סעיף 162(ב)(1) לחוק.
7. בשלב זה לא נקבעו כללי מחיה בכבוד על ידי שר המשפטים באישור ועדת החוקה, משום שוועדת החוקה לא התכנסה לאחר פיזור הכנסת ה-20 בתאריך 26.12.2018. לפיכך, בהעדר כללים מנחים כאמור, נדרש הממונה לקבוע מדיניות ברורה ואחידה לחישוב התשלומים החודשיים שיקבעו על ידו בהתאם להוראות סעיף 156 לחוק. מדיניות זו תשמש את הממונה, כאמור, גם בבואו להמליץ בפני בית המשפט על גובה התשלומים שיוטלו על החייב בצו לשיקום כלכלי למשך תקופת התשלומים, בשינויים המחויבים.
8. עד לגיבוש כללים בידי שר המשפטים באישור ועדת החוקה, הוחלט לקבוע את התשלום החודשי בהתאם למספר עקרונות המשקפים את תכליות החוק ובראשם שיקומו הכלכלי של החייב, השאת שיעור החוב שייפרע לנושים וקידום שילוב מחדש של החייב במרקם החיים הכלכליים.

ג. עקרונות מנחים לקביעת גובה התשלומים

9. הצורך בקביעת אמות מידה אחידות ושוויוניות לתשלומי חייב המצוי בהליך חדלות פירעון אינו חדש. עקרונות שונים גובשו מעת לעת על ידי הכונס הרשמי ולפני מספר שנים הוגש דוח בעניין זה לשר המשפטים על ידי "הוועדה לבחינת תכנית הפירעון בהליך פשיטת הרגל" בראשות פרופ' רון חריס (להלן – "ועדת חריס").[1] מטרת ועדת חריס הייתה להמליץ על פרמטרים אחידים לגיבוש תכנית פירעון אישית לחייב המצוי בהליכי פשיטת רגל כתנאי לקבלת הפטר ועל פרמטרים לחישוב דמי המחיה.

[1] הוועדה מונתה על ידי פרופ' דוד האן, הכונס הרשמי דאז, והמלצות הוועדה הוגשו לשר המשפטים ביום 16.12.2015.

10. בתקופת חקיקת חוק חדלות פירעון, מסקנות דוח ועדת חריס עמדו לבחינה ויישום על ידי הכונס הרשמי. אף נבנה מחשבון לחישוב דמי המחיה בהתאם למסקנות הוועדה. המחשבון נבחן במשך תקופה ממושכת אולם העוסקים בתחום, קרי עורכי הדין בכונס הרשמי והנאמנים במחוזות השונים, סטו במקרים רבים מהמלצות המחשבון. המחשבון נועד לשמש ככלי עזר לחישוב התשלום החודשי, אולם בדיקה של השימוש שנעשה בו הראתה שאין מאמצים את תוצאותיו, ולמעשה הכלי נזנח.
11. המודל המוצע בנוהל זה, כחלופה למחשבון האמור, מבוסס על מסקנות שהוסקו מניסיון מצטבר ארוך שנים בקביעת תכניות פירעון לחייבים בהליכי פשיטת רגל ולימוד ממודלים קיימים במדינות שונות בעולם, תוך התאמתם לעקרונות העומדים בבסיס החוק. מודל זה ישמש את הממונה בקביעת התשלומים החודשיים עד שיקבעו כללי המחיה בכבוד בהתאם להוראות סעיף 162(ב)(1) לחוק.
12. בחירת המודל המוצע לקביעת גובה התשלומים החודשיים בתקופת הביניים על ידי הממונה התבססה על מספר עקרונות יסוד המפורטים להלן:

12.1. אחידות ושוויוניות

12.1.1. העיקרון הראשון הוא קביעת כללים ברורים ואחידים על מנת להבטיח שוויון בין החייבים עליהם יוטל להעביר תשלומים חודשיים לקופת הנשייה. החובה לקבוע כללים ברורים נובעת מהוראות החוק. בדברי ההסבר להצעת החוק הודגשה החשיבות של קביעתם של כללים ברורים לחישוב דמי המחיה אשר "תגדיל את השוויון בין היחידים ותפחית את העומס המוטל על המערכת המקדישה משאבים רבים לנושא".[2] העיקרון האמור נובע גם מהחובה הכללית המוטלת על הממונה לפעול בהגינות ובשוויון בבואו להפעיל שיקול דעת מנהלי.

12.1.2. בחישוב גובה התשלום החודשי נקבעו סכומים אחידים המבוססים על קצבת נכות כללית לדרגת אי כושר יציבה בשיעור 75% ומעלה, המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי. בהלכת לשצ'נקו[3] נקבע שגמלה זו נועדה "להבטיח את צורכי מחייתו המינימליים של הזכאי ולספק לו אמצעי קיום בסיסיים", סכום זה משקף דמי מחיה בסיסיים ומינימליים שיש להותיר בידי החייב עבור מחייתו. בחישוב דמי המחייה הבסיסיים יש להוסיף סכום אחיד בשיעור של 1,500 ₪ עבור כל אחד מילדי החייב שפרנסתו עליו עד ארבעה ילדים. עבור הילד החמישי ואילך יש להוסיף סך של 1,300 ₪, ראו נספח א': "הסכום הבסיסי לקביעת תשלום חודשי" (להלן: "טבלת הסכומים").

12.1.3. יודגש כי הסכומים הללו אינם הסכומים שיוותרו בסופו של דבר בידי החייב כדמי מחייה. הסכום הבסיסי הוא משתנה אחד מבין מספר משתנים שיש להתחשב בהם כדי להגיע לחישוב התשלום החודשי שעל החייב לשלם במהלך תקופת חדלות הפירעון, כפי שיפורט בהמשך.

---

[2] דברים ההסבר לסעיף 157 להצעת החוק.
[3] רע"א 6353/19 **לשצ'נקו נ' הכונס הרשמי** (ניתן 11.02.2020) (פורסם בנבו).

12.1.4. טבלת הסכומים נקבעת בהתאם להרכב התא המשפחתי של החייב כפי שיקבע לצורך חישוב התשלום החודשי. טבלת הסכומים אינה מתייחסת למקום מגורי החייב, מינו וגילו וזאת להבדיל ממחשבון האומדנים המבוסס על מסקנות ועדת חריס (להלן: "מחשבון האומדנים"). כמו כן, השימוש באומדנים סטטיסטים של הוצאה ממוצעת בפועל של משפחה אינו בהכרח כלי רלוונטי לבחינת הוצאות מחיה של אדם המצוי בהליכי חדלות פירעון. מסיבה זו, בין השאר, הוחלט שלא ניתן לעשות שימוש במחשבון האומדנים ויש ליצור תחליף פשוט, שקוף וברור המבוסס על הרכב התא המשפחתי של החייב בלבד. התחשבות בנתונים רלוונטיים אחרים ובנסיבותיו האישיות של החייב תעשה במסגרת הפעלת שיקול דעת ספציפי בכל תיק ותיק ולא במסגרת מחשבון סטטיסטי.

12.2. **שיקום החייב ושילובו במרקם החיים הכלכליים ומחיה בכבוד**

12.2.1. חובת התשלומים שמוטלת על החייב בהליכי חדלות הפירעון היא נדבך מרכזי בשיקומו הכלכלי של החייב ושילובו מחדש במרקם החיים הכלכליים.
לפיכך, במסגרת המנגנון המוצע הוחלט כי החייב יוכל להותיר בידיו מחצית מהכנסתו הפנויה לאחר הפחתה של הסכום הבסיסי. החלטה זו מבוססת על מודלים לקביעת תשלום חודשי הקיימים במדינות אחרות בעולם (דוגמת קנדה) ומשתלבת היטב עם תכליות הליך חדלות הפירעון בישראל. הותרת מחצית מהכנסתו הפנויה של החייב בידיו תעודד את החייב למצות את כושר השתכרותו ובכך תביא להגדלת שיעור החוב שייפרע לנושים, תאפשר את שיקומו הכלכלי של החייב בתקופת חדלות הפירעון ותאפשר לחייב להשתלב במרקם החיים הכלכליים לאחר סיום תקופת חדלות הפירעון.

12.2.2. הותרת מחצית מההכנסה הפנויה תהווה תמריץ משמעותי לחייב להשתכר ולהגדיל את הכנסתו ובכך תהווה נדבך מרכזי בשיקומו הכלכלי. בנוסף, הותרת חלק מהכנסתו הפנויה של החייב כאמור תפחית את הסיכון בהסתרת מידע בכל הנוגע להכנסותיו והוצאותיו בתקופת חדלות הפירעון.

12.2.3. מדיניות הממונה היא שהותרת מחצית מהכנסתו הפנויה בידי החייב נתונה לשיקול דעת הממונה בהתאם לנסיבות התיק תוך יצירת איזון ראוי והוגן בין אינטרס השיקום של החייב לבין אינטרס הנושים. כך שבמקרים חריגים שבהם הכנסתו הפנויה של החייב גבוהה במיוחד, שיעור ההכנסה הפנויה שיוותר בידי החייב יהיה נמוך מחמישים אחוז. כמו כן, יינתן משקל להתנהלותו של החייב במסגרת הליכי חדלות הפירעון על מנת לעודד את החייב לפעול בשקיפות מלאה בהליך ולשתף פעולה בהליכים.

12.2.4. יובהר, כי לאחר מתן הצו לשיקום כלכלי הממונה רשאי אף להמליץ לבית המשפט להותיר סכום נוסף בידי החייב העולה על דמי המחייה מתוך כושר השתכרותו של החייב בהתאם לסעיף 162(א)(2) לחוק.

ד. המודל לחישוב התשלום החודשי שיוטל על החייב לטובת קופת הנשייה

13. נוסחת החישוב

13.1. בחלק זה תוצג נוסחה לחישוב התשלום החודשי :

$$\text{תשלום חודשי} = \text{חלקו היחסי של החייב בהכנסות התא המשפחתי} \times \frac{\text{ההכנסה הפנויה של התא המשפחתי}}{2}$$

$$\text{ההכנסה הפנויה של התא המשפחתי} = \text{(הכנסה נטו של התא המשפחתי)} - \text{(הסכום הבסיסי)} - \text{(הוצאות מיוחדות)}$$

** דמי מחיה = הסכום שיוותר בידי היחיד ומי שפרנסתו עליו לאחר הפחתת התשלום החודשי מהכנסות התא המשפחתי

$$B = A \times \frac{X - Y - Z}{2}$$

X- הכנסה נטו של התא המשפחתי
Y- הסכום הבסיסי
Z- הוצאות מיוחדות
A- חלקו היחסי של החייב בהכנסות התא המשפחתי
B-תשלום עיתי

14. הקדמה

14.1. לצורך קביעת התשלום החודשי שעל החייב לשלם לקופת הנשייה יש לחשב, בשלב הראשון, את **ההכנסה הפנויה** של **התא המשפחתי** של החייב.
הרכב התא המשפחתי של החייב לצורך חישוב התשלום החודשי מפורט להלן בפיסקה 15.2 ויכלול בדרך כלל את החייב, בן זוגו וילדיו של החייב שפרנסתם עליו.

14.2. **ההכנסה הפנויה של התא המשפחתי** היא סך ההכנסה החודשית נטו של התא המשפחתי ממנה יש להפחית את "**הסכום הבסיסי**" וכן **הוצאות מיוחדות** כמפורט בפסקה 15.5 להלן, שהממונה רשאי לאשר את הפחתתן בהתאם לשיקול דעתו ובשים לב לנסיבותיו האישיות של החייב.

14.3. "**הסכום הבסיסי**" מבוסס על קצבת נכות שסכומה עודכן לאחרונה במסגרת תיקון מספר 200 לחוק הביטוח הלאומי, תשנ"ה-1995, והיא מהווה סכום בסיסי ומינימלי שיש להותיר בידי החייב עבור מחייתו. יודגש כי הסכומים הללו אינם הסכומים שיוותרו

בסופו של דבר בידי החייב כדמי מחייה אלא מדובר בסכום. כך גם בהלכת לשצ'נקו נקבע, כאמור, שגמלה זו נועדה "להבטיח את צורכי מחייתו המינימליים של הזכאי ולספק לו אמצעי קיום בסיסיים".

הסכום הבסיסי הוא הסכום המתאים לחייב מתוך הסכומים המופיעים בטבלה המצורפת כנספח למסמך זה. כל אחד מהסכומים בטבלה משקף סכום אחיד לכלל החייבים בעלי הרכב משפחתי דומה. הסכום הבסיסי נקבע רק בהתאם להרכב התא המשפחתי של החייב וללא תלות במקום מגורי החייב, גילו או מינו.

לסכום הבסיסי יש להוסיף סך של 1,500 ₪ עבור כל ילד וסך של 1,300 ₪ עבור הילד החמישי ואילך.[4]

הסכום שעל החייב לשלם לקופת הנשייה יותאם לחלקו היחסי של החייב בהכנסה הפנויה של התא המשפחתי (ההכנסה הפנויה של התא המשפחתי * חלקו היחסי של החייב בהכנסות התא המשפחתי). בהתאם לכך החייב ישלם את התשלום החודשי לקופת הנשייה רק מתוך החלק שלו בהכנסות התא המשפחתי.

הסכום שעל החייב לשלם לקופת הנשייה יהיה **מחצית** בלבד מסך חלקו היחסי בהכנסה הפנויה של התא המשפחתי. הותרת מחצית מסך חלקו היחסי של החייב בהכנסה הפנויה של התא המשפחתי נועדה לקדם את שיקומו של החייב ולהוות תמריץ לחייב למצות את כושר השתכרותו, דבר שגם יגדיל את התשלומים לקופת הנשייה וגם יקדם את שילובו של החייב במרקם החיים הכלכליים. כמוסבר לעיל, הממונה רשאי לקבוע, במקרים מתאימים ובהתחשב בהכנסתו של החייב ובהתנהלותו של החייב במהלך ההליכים, כי החייב יידרש להעביר שיעור גבוה יותר מתוך הכנסתו הפנויה לקופת הנשייה.

15. הכנסות והוצאות של התא המשפחתי

15.1. חישוב התשלום החודשי נעשה על בסיס הכנסות והוצאות של התא המשפחתי לפי סעיף 160 לחוק.

15.2. **<u>התא המשפחתי:</u>**

המונח "**התא המשפחתי**" לצורך חישוב התשלום החודשי, הוא החייב, בן זוגו ומי שפרנסתו על החייב. לכן יש לכלול בחישוב התשלום החודשי גם את ההכנסות החודשיות נטו והוצאות המחיה הבסיסיות החודשיות לשם מחיה בכבוד של בן זוגו של החייב, ושל ילדיו ואחרים שפרנסתם על החייב בהתאם למפורט להלן.

מי שפרנסתם על החייב (להלן: "התלויים") הם אלה העונים על אחת משתי החלופות שלהלן:

15.2.1. <u>ילדו של החייב</u>

במידה והוא נזקק לחייב לפרנסתו[5] וכן - מתקיים לגביו אחד מהתנאים שלהלן:

- לא מלאו לו 18 שנים;

[4] הפערים בין גובה התשלום עבור כל ילד נוסף מבוסס על נתונים סטטיסטיים לפיהם יש לתקנן את סכום המחיה בהתאם למספר הנפשות - ככל שמספר הנפשות גדל היקף ההוצאות עבור כל אחד מבני הבית קטן.

[5] הנזקק לחייב לפרנסתו הוא ילד שהכנסותיו מכל מקור נמוכות מהסכום הבסיסי שנקבע לו.

- מלאו לו 18 שנים וטרם מלאו לו 21 שנים ובלבד שמתקיים אחד מאלה:
  - עיקר זמנו מוקדש לסיום לימודים במוסד חינוכי על-יסודי; הוא שוחר במסגרת קדם-צבאית של צבא הגנה לישראל; הוא משרת שירות בהתנדבות למטרה ציבורית או לאומית ושירותו הסדיר לפי חוק שירות בטחון נדחה עקב שירותו בהתנדבות כאמור; הוא חייל בשירות סדיר או התנדבות לשירות לאומי/שירות לאומי-אזרחי; הוא לומד באחד ממסלולי העתודה שהוכרו בפקודות הצבא ושירותם הסדיר לפי חוק שירות בטחון נדחה עקב לימודיו כאמור[6];
- מלאו לו 18 שנים אולם מטעמים בריאותיים הוא אינו מסוגל לכלכל את עצמו ותלוי בחייב תלות מלאה או חלקית.

15.2.2. <u>אחר שפרנסתו על החייב</u>

מי שהחייב חייב בפרנסתו[7] ובשל מצבו הרפואי או גילו הוא אינו מסוגל לספק את צרכיו הבסיסיים מהכנסותיו מעבודה ומכל מקור אחר ואין בנמצא אפשרות לקבלת סיוע כלכלי מבן משפחה אחר.

15.3. **<u>הכנסה של התא המשפחתי:</u>**

ההכנסה של התא המשפחתי כוללת את סכום ההכנסות החודשיות נטו של כל מי שנכלל בתא המשפחתי מכל מקור שהוא. כך שבתוך רכיב ההכנסה הכוללת יכללו, בנוסף להכנסות מעבודה, הכנסות נוספות, כגון: קצבאות, דמי שכירות, דמי מזונות. במקרים חריגים/מסוימים הממונה רשאי להחליט שהכנסה מסוג מסוים לא תיכלל בחישוב ותהיה חלק מנכסי קופת הנשייה.

15.3.1. <u>ההכנסה נטו של התא המשפחתי:</u>

על מנת לחשב את ההכנסה נטו של התא המשפחתי יש להפחית מתוך ההכנסות מעבודה של כל מי שנכלל בתא המשפחתי את הסכומים האלה:

- במקרה של עובד שכיר - סכומי חובה שיש לנכות מהשכר (מס הכנסה, הפרשות לפנסיה, וביטוחי חובה).
- במקרה של עובד עצמאי - הוצאות המותרות בניכוי, וסכומים החייבים בהפרשה מתוך ההכנסה (מס הכנסה, הפרשות לפנסיה וביטוחי חובה).

15.4. **<u>הוצאות מיוחדות שניתן להפחית מההכנסה נטו של התא המשפחתי</u>**

15.4.1. ניתן להפחית מההכנסות נטו של התא המשפחתי הוצאות מיוחדות של מי שנכלל בתא המשפחתי כנגד אסמכתאות מתאימות:

[6] בחישוב ההכנסה של התא המשפחתי לא יכללו דמי קיום לחיילים בשירות חובה וקצבאות עבור ילדי החייב מסיבות רפואיות.
[7] לרבות ילדיו הקטינים של בן זוגו הגרים עמו.

- הוצאות בריאות חיוניות - הוצאות טיפול רפואי חיוני כגון תרופות או טיפולים רפואיים, שאינם מכוסים על ידי סל הבריאות של ביטוח הבריאות והביטוח המשלים בקופת החולים. יובהר, כי במקרים בהם החייב מדווח כי הוא מקבל גמלת שירותים מיוחדים סכומי ההוצאות שבגינם הוא מקבל את הגמלה יקוזזו מסכום זה.
- הוצאות יציאה לעבודה - עלויות נסיעה לעבודה בתחבורה ציבורית.
- עלויות הטיפול בילדים קטינים שאינם זכאים ללימודים מכוח חוק לימוד חובה תש"ט- 1949. עלויות טיפול יהיו מוגבלות בסכום סביר לפי שיקול דעת הממונה ולא יעלו על סכום של 2,500 ₪ לחודש עבור כל ילד.
- עלויות למימון צהרונים של ילדים עד כיתה ג'. הוצאות בגין הצהרון לא יעלו על סך של 1,000 ₪ לילד.
- סכום ההקצבה לזכאי למזונות שנקבע לפי סעיף 179 לחוק.

15.5. **<u>חישוב ההכנסה הפנויה</u>**

15.5.1. בחישוב ההכנסה הפנויה יש להפחית מתוך ההכנסה של התא המשפחתי את הסכום הבסיסי בהתאם לטבלה המצורפת והוצאות מוכרות נוספות.

ה. התשלום החודשי של החייב

כאמור לעיל, התשלום החודשי מחושב לפי מחצית ההכנסה הפנויה של התא המשפחתי כשהוא מותאם לחלק היחסי של ההכנסה נטו של החייב מתוך ההכנסה הכוללת נטו של התא המשפחתי. קרי, אם ההכנסה נטו של החייב היא 75% מתוך ההכנסה נטו של התא המשפחתי, תוטל על החייב חובת תשלום חודשי של 75% מתוך מחצית ההכנסה הפנויה של התא המשפחתי.

16. חישוב התשלום החודשי בהתחשב בהכנסות בן הזוג:

16.1. בן זוגו של החייב אשר אינו עובד, אך עבד במהלך תקופה מסוימת בשנה שקדמה למתן הצו לפתיחת הליכים, תיוחס לו הכנסה בהתאם לממוצע שכרו באותה שנה. זאת, בהיעדר טעם מבוסס ומוכח לאי השתלבותו בעבודה.

16.2. במקרה שבו בן הזוג של החייב נמצא גם הוא בהליכי חדלות פירעון חישוב התשלום החודשי של החייב יתבצע בהתאם לנוסחת החישוב, כאשר התשלום החודשי שהוטל על בן הזוג במסגרת הליכי חדלות הפירעון שלו יופחת מתוך ההכנסה הפנויה של התא המשפחתי.

17. חישוב התשלום החודשי בהתחשב בזכאים למזונות

17.1. במסגרת חישוב התשלומים החודשים תתבצע אבחנה בין הוצאות המחיה של הזכאים למזונות בימים בהם הם מתגוררים עם החייב לבין הוצאותיהם בימים בהם הם

מתגוררים עם ההורה השני. כך שהסכום הבסיסי שהוקצה עבור כל ילד יוקצה באופן יחסי בהתאם למספר הימים בהם התלוי מתגורר עם החייב.

17.2. לדוגמה: ילד המתגורר עם החייב במשמורת משותפת מלאה יחושב מחצית מהסכום הבסיסי שהוקצה עבורו (1500/2=**750**). בנוסף לכך, החייב ישלם מזונות לבן הזוג בהתאם לסכום שיוקצב לו לפי סעיף 179 לחוק.

18. הוצאות מגורים

הסכום הבסיסי מגלם הוצאות מגורים כגון שכירות או משכנתא.

19. אופן קביעת התשלום החודשי

19.1. **<u>קביעת התשלום החודשי</u>**

19.1.1. ככלל התשלום החודשי יקבע בהתאם לנוסחת החישוב והוראות נוהל זה וכל סטייה תיעשה במשורה.

19.2. **<u>קביעת התשלום החודשי בתקופת הביניים</u>**

19.2.1. כאמור לעיל, ככלל, בתקופת הביניים הכנסתו של החייב לא תהיה חלק מנכסי קופת הנשייה. החייב יותיר בידיו את הכנסתו מעבודה ויעביר לקופת הנשייה תשלומים חודשיים, בהתאם לחלופה שבסעיף 156(ב) לחוק.

19.2.2. בנסיבות בהן החייב אינו משלם את התשלומים החודשיים כסדרם, רשאי הממונה להורות בהתאם לסעיף 156(א) לחוק, כי הכנסות החייב הן חלק מנכסי קופת הנשייה. במקרה זה יידרש המעביד להעביר את משכורתו של החייב ישירות לקופת נכסי הנשייה והנאמן יעביר את היתרה ישירות לחייב.

19.3. **<u>הנתונים עליהם תתבסס ההחלטה על קביעת התשלום החודשי:</u>**

19.3.1. בהליך שנפתח לבקשת חייב, יקבע הממונה את גובה התשלום החודשי במסגרת הצו לפתיחת הליכים, בהתאם לנתונים עליהם דיווח החייב בדוח שצירף לבקשתו ולכל מידע נוסף שבידי הממונה.

19.3.2. בהליך שנפתח לבקשת נושה יקבע הממונה את גובה התשלום החודשי במסגרת החלטה עצמאית שיקבל לאחר קבלת הדוח על מצבו הכלכלי של החייב בהתבסס על המידע עליו הצהיר החייב בדוח הכלכלי וכל מידע נוסף רלבנטי שבידי הממונה.

19.3.3. ככל ולא יוגש הדוח הכלכלי במועד, ייקבע התשלום החודשי בהתאם למפורט בנוהל טיפול הממונה בבקשת נושה למתן צו לפתיחת הליכים.

19.4. **<u>הגנה על זכויות לגמלה</u>**

19.4.1. בקביעת התשלום החודשי יש לפעול לשמירת ההגנה על זכויות החייב לגמלה הקבועה בסעיפים 303 ו- 311 לחוק הביטוח הלאומי או בהוראה בחיקוק אחר המחילה את הסעיפים האמורים או קובעת הסדר דומה להסדר הקבוע בהם (להלן: "זכויות לגמלה"). הזכויות לגמלה אינן חלק מנכסי קופת הנשייה (סעיפים 156(ג), 162(א)(3), 166(ב), 217(2) לחוק).

19.4.2. לאור הלכת לשצ'נקו הממונה יבחן את אופן סיווג הגמלאות השונות ויפרסם עמדתו בנוהל.

19.5. **<u>קביעת התשלום החודשי בתקופת הביניים לחייב שאינו עובד ללא הצדק</u>**

19.5.1. הליך חדלות הפירעון של החייב שנפתח בדרך כלל לבקשתו הינו קצוב בזמן וסופו בהפטר של החייב מתשלום יתרת החובות בהליך. לפיכך, החייב נדרש לפעול לצורך פירעון חובותיו במהלך ההליך.

19.5.2. במסגרת קביעת גובה התשלום החודשי בתקופת הביניים יתחשב הממונה בנתוניו הפרטניים של היחיד, ובכלל זה הכנסתו בפועל של היחיד ונתונים נוספים אודות התנהלותו הכלכלית של היחיד עובר לפתיחת ההליך ומקורות הכנסה פוטנציאליים שלו.[8]

19.5.3. חייב שעבד בשנה שלפני מתן הצו לפתיחת הליכים, תיוחס לו הכנסה בהתאם לממוצע השכר שלו בשנה האמורה, אלא אם מתקיימות נסיבות המצדיקות את העובדה שלא עבד.

הילה גולברי בר- אן, עו"ד
ב"כ הממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי
מנהלת המחלקה המשפטית

[8] בר"ע 58589-04-25 **זחאלקה נ' הממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי**.

ו. נספח א- הסכום הבסיסי לקביעת התשלום החודשי[9]

הרכב המשפחה	הסכום הבסיסי
יחיד / נשוי חי בנפרד	4,711
רווק/גרוש/אלמן + ילד	6,211
זוג	6,229
זוג + ילד	7,729
זוג + 2 ילדים	9,229
זוג + 3 ילדים	10,729
זוג + 4 ילדים	12,229
זוג + 5 ילדים	13,529

*** סכומים אלו כוללים תוספת עבור כל ילד.

[9] הסכומים מעודכנים לשנת 2025.

ז. נספח ב- דוגמה לחישוב התשלום החודשי

- <u>מצב משפחתי:</u>

חייב נשוי ואב ל- 2 ילדים קטינים כאשר בן הזקונים יליד שנת 2024

- <u>ההכנסה נטו של התא המשפחתי:</u>

החייב משתכר 6,500 ₪

בן זוג החייב משתכר 6,500 ₪

קצבת ילדים 438 ₪

הכנסות נטו של התא המשפחתי הם 13,438 ₪ בחודש

- <u>הסכום הבסיסי:</u>

הסכום הבסיסי הוא 9,229

- <u>הוצאות מיוחדות:</u>

לבני הזוג ילד מתחת לגיל 3

הוצאות מיוחדות עבור חינוך בסך של 1,200 ש"ח

- <u>סך ההכנסה הפנויה של התא המשפחתי:</u>

13,438 -9,229 – 1,200 = 3,009/2 =1,504

חלקו היחסי של החייב בהכנסות התא המשפחתי הוא 50% לפיכך:

<u>התשלום החודשי יעמוד על סך של – 752 ₪</u>

<u>דמי המחיה: 12,686 ₪</u>